

Sygn. akt VI K 221/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2014 roku

Sąd Rejonowy, VI Wydział Karny w Kłodzku w składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Irzycki

Protokolant: Monika Dominikiewicz

po rozpoznaniu dnia 25 września 2014 roku

sprawy karnej

M. Z., ur. (...) w B.

syna M. i K. zd. J.

oskarżonego o to, że: w dniu 31 marca 2014 roku w miejscowości S. W., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym kolejno badanie I – 1,09 mg/l, badanie II – 1,11 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) mimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w K., sygn. akt VI K 507/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat obowiązującego od dnia 25 maja 2012 roku do dnia 25 maja 2015 roku;

to jest o czyn z art. 178a§4 kk

I. Oskarżonego M. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierza karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 6 (sześciu).

III. Zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych zaliczając wydatki poniesione w sprawie na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 31 marca 2014 roku, o godzinie 17.05 w S. funkcjonariusze policji z Komendy Powiatowej Policji w K. P. K. i K. S., pełniący wówczas służbę patrolową, zatrzymali do kontroli drogowej prowadzącego samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) oskarżonego M. Z.. Oskarżony wówczas tym samochodem osobowym jechał z K. do S., do swego miejsca zamieszkania, i prowadził go nie posiadając uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych, też nie stosując się do orzeczonego wobec niego wyrokiem sądowym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, i w tym czasie przejechał tym samochodem osobowym do miejsca zatrzymania go do kontroli drogowej około 4-5 kilometrów.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – karta 15-16 i 47 akt sprawy, notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli drogowej z dnia 31 marca 2014 roku – karta 1 akt sprawy.

Przed podjęciem jazdy tym samochodem osobowym oskarżony M. Z. w K. spożywał alkohol w postaci piwa i wódki, i gdzie też wypił wówczas on jedno piwo półlitrowe oraz 300 ml wódki.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – karta 15-16 i 47 akt sprawy.

Oskarżony, od którego wyczuwalną była woń alkoholu, przez zatrzymujących go do kontroli drogowej funkcjonariuszy policji, poddany został badaniu urządzeniem elektronicznym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu i badanie to przeprowadzone o godzinie 17.06 i 17.22 dnia 31 marca 2014 roku wykazało odpowiednio zawartość 1,09 mg/l i 1,11 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – karta 15-16 i 47 akt sprawy, notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli drogowej z dnia 31 marca 2014 roku – karta 1 akt sprawy, protokół użycia urządzenia elektronicznego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – karta 2 akt sprawy, świadectwo wzorcowania – karta 3 akt sprawy.

Oskarżony, żonaty, nie posiadający nikogo na utrzymaniu, nie pracujący, pobiera rentę rolniczą w wysokości 900 złotych miesięcznie.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. Z. – karta 15-16 i 47 akt sprawy.

Oskarżony był już karany sędownie, a to wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 września 2012 roku (sygn. akt VI K 507/12) za czyn z art. 178a§1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tytułem próby na okres lat 2, orzekającym również wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3, a który obowiązuje do dnia 25 maja 2015 roku.

dowód: dane o karalności – karta 42-43 akt sprawy, odpis wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 września 2012 roku o sygn. akt VI K 507/12, akta sprawy Sądu Rejonowego w Kłodzku o sygn. VI K 507/12.

Oskarżony do winy przyznał się i wyjaśniając na rozprawie głównej skorzystał z uprawnienia do odmowy składania wyjaśnień (karta 47 akt sprawy). Wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego oskarżony podał zgodnie z ustalonym stanem faktycznym, podając, że faktycznie w dniu 31 marca 2014 roku przed podjęciem jazdy samochodem osobowym z K., tam wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa i wódki z nieznanymi mu osobami, a następnie wracając już do swego miejsca zamieszkania w S. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy policji i poddany przez nich badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a które wykazało, że znajduje się w stanie nietrzeźwości (karta 15-16 akt sprawy).

Na rozprawie głównej nadto oskarżony odpowiadając na pytania podał, że wówczas wracał do swego miejsca zamieszkania do S. i do momentu zatrzymania go do kontroli drogowej przejechał samochodem osobowym przez siebie prowadzonym około 4-5 kilometrów, a przed podjęciem jazdy tym samochodem wypił jedno piwo i 300ml wódki.

Sąd zważył co następuje.

W kontekście zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym i wyników badania oskarżonego urządzeniem elektronicznym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, stan nietrzeźwości oskarżonego w pojęciu art. 115§16 pkt 2 kk w sposób niewątpliwie wykazującego, to wina i sprawstwo oskarżonego odnośnie popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 178a§4 kk, jest niewątpliwą i kwestionowaną być nie może, zwłaszcza, że oskarżony, niekwestionując wyników badania go zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, jak też nie kwestionując faktu niestosowania się wówczas do orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, wyjaśniając do winy przyznał się i podał okoliczności jego popełnienia.

Dla bytu występku określonego art. 178a§4 kk bez znaczenia jest fakt, z jakiego powodu znajdujący się w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny prowadzący, jazdę pojazdem takim podejmuje oraz jaki odcinek drogi publicznej

zamierzał przejechać i jaki faktycznie przejechał oraz jaki rodzaj alkoholu spożywał i kiedy, a decydującym i rozstrzygającym jest jedynie fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie takim, co w przedmiotowej sprawie, co ponownie podnieść należy, nie jest kwestionowane i przez oskarżonego, gdyż wyjaśniając potwierdził on ustalony w tym zakresie stan faktyczny.

Wskazać należy również w kontekście powyższego, że ustawodawca penalizując czyn określony art. 178a§4 kk niewątpliwie miał i w swej intencji prawną eliminację uczestników ruchu drogowego, którzy znajdując się w stanie nietrzeźwości, ruch ten mieliby zdestabilizować, czy też zagrozić bezpieczeństwu tego ruchu, również tego odbywającego się przede wszystkim pojazdami mechanicznymi, i niewątpliwym oraz niepodlegającym kwestionowaniu jest fakt, że nietrzeźwi prowadzący pojazdy mechaniczne stanowią realne zagrożenie dla uczestników ruchu drogowego, także pieszych, i czyny te są również często, a wręcz nagminnie popełniane, a nadto także podnieść należy, że oskarżony prowadząc pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości nie zadośćuczynił kategorycznemu i bezwarunkowemu zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, a zawartemu w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 2012 roku Nr 1137) prawo o ruchu drogowym, i oskarżony łamiąc ten bezwzględny i bezwarunkowy zakaz zdyskwalifikował się jako kierowca oraz także również jako uczestnik ruchu drogowego, a który ponadto prowadził pojazd mechaniczny na drodze publicznej o znacznym natężeniu ruchu pojazdów oraz pieszych znajdując się w stanie znacznego opilstwa alkoholowego.

Ponadto podnieść należy, że w ówczesnym okresie krytycznym oskarżony jednocześnie dopuścił się popełnienia wykroczenia określonego art. 94§1 kw, a polegającego na prowadzeniu pojazdu mechanicznego bez posiadania uprawnień do jego prowadzenia (notatka urzędowa z przeprowadzonej kontroli drogowej z dnia 31 marca 2014 roku – karta 1 akt sprawy). Ta nonszalancja i brak poszanowania dla obowiązków ciążyących na prowadzących pojazdy mechaniczne przez oskarżonego znajduje logiczne potwierdzenie i uzasadnienie tylko we wcześniej spożytym przez niego alkoholu, i dalej odnosząc się do stwierdzonego u oskarżonego stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, to należy podjąć w pełni uzasadnione wątpliwości odnośnie podawanej przez niego wersji co do ilości spożytego przez niego alkoholu przed podjęciem jazdy samochodem osobowym, a który, również też mając pełną świadomość, że za podobny czyn, a określony art. 178a§1 kk, był już karany sądownie wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 13 września 2012 roku (sygn. akt VIII K 1111/08) na karę pozbawienia wolności z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania i, że orzeczeniem tym również orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, obowiązującego również w dniu 31 marca 2014 roku. Wobec powyższego Sąd uznał oskarżonego M. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyczerpującego ustawowe znamiona występku określonego art. 178a§4 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, jako kary w pełni realizującej wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej oraz sprawiedliwej odpłaty, biorąc i pod uwagę fakt, że oskarżony był już karany sądownie za czyn podobny określony art. 178a§1 kk, ale i też fakt, że czyn przypisany oskarżonemu cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości, a który nagminnie popełniany, jest właśnie realnym zagrożeniem bezpieczeństwa ruchu drogowego, i to zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego zostało przez oskarżonego wręcz spotęgowane faktem prowadzenia przez niego samochodu osobowego w czasie i w miejscu mogącym zagrozić życiu i zdrowiu innych uczestników ruchu drogowego. W kontekście powyższego konkludując, to Sąd mając na uwadze zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary, przede wszystkim te określone przepisem art. 53 kk uznał, że dyspozycja przepisu art. 69§1 i 2 kk nie ma zastosowania i wskazać też należy, że zgodnie z §4 art. 69 kk wobec sprawców występku określonego art. 178a§4 kk dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności może być zastosowane jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a które w sprawie oskarżonego nie występują, również zwłaszcza w sytuacji, że wobec oskarżonego już było stosowane dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i danej mu szansy bycia resocjalizowanym w warunkach wolnościowych nie wykorzystał, i stąd też koniecznym obecnie jest poddanie go resocjalizacji w warunkach izolacyjnych.

Powyższe fakty i okoliczności również zadecydowały o rodzaju i zakresie orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, a który Sąd orzekł na okres lat 6 na podstawie art. 42§2 kk, i który to środek karny ma również realizować wymogi zasad prewencji ogólnej i szczególnej oraz sprawiedliwej odpłaty.

Orzeczenie o zwolnieniu oskarżonego, z uwagi na jego sytuację życiową oraz orzeczenie kary izolacyjnej, od ponoszenia kosztów sądowych znajduje uzasadnienie w przepisie art. 624§1 kpk.